

‘Kern van m’n werk is er zijn’

Naast de voordeur in Haulerwijk hangt een opvallend beeld van een duizendpoot. De in mozaïek vormgegeven afbeelding verbeeldt de naam van het bedrijf van Sandra Spriensma-Welfing: De Duizendpoot.

ANNE WESTERHOF

Het is haar visitekaartje dat ze bij een workshop heeft ontworpen. Haar praktijk bestaat uit het geven van ambulante begeleiding en bewindvoering en mentorschap. De doelgroep varieert van jong tot oud, de cliënten hebben vaak een achtergrond met een psychiatrische problematiek.

Sandra Welfing (1972) is geboren bij „pake en beppe” in Siegerswoude, tot haar derde woonde ze in Kootstertille en ze groeide op in Wijnjewoude. Ze is boerendochter, haar vader had een varkensmesterij en ze komt uit een religieus gezin.

Na het vwo en daarna een jaar geneeskunde hield ze de studie voor gezien. Ze maakte de balans op dat een pittige studie naast een huwelijk met kinderen niet haalbaar zou zijn. Ze koos voor het gezin en ze nam met partner Reinder Spriensma in de negentiger jaren de varkensmesterij over. Het was van tijdelijke aard. Door de sanering moest er ingekrompen worden en de boerderij werd van de hand gedaan.

Duizendpoot

Ze heeft tal van functies bij de hand gehad en de naam duizendpoot viel wel eens. Dat heeft ze onthouden en

Sandra Spriensma-Welfing: „het geloof is de drijfveer om goed te doen en er te zijn voor de medemens. De materiële verdienste is ondergeschikt”. FOTO'S ANNE WESTERHOF

bij de opstart van haar bedrijf vond ze dat deze naam het moest worden. Een eigen onderneming in deze branche; daarachter zit wel een bijzonder verhaal. Haar carrière hervatte ze opnieuw nadat haar kinderen groot waren. In haar huwelijk had ze de zorg voor vier kinderen, waarvan er twee belast waren met een stoornis in het autismespectrum. Dat gaf veel zorg. Na de geboorte van het vierde kind namen haar depressieve klachten toe en werden van dien aard dat ze besloot

hulp te zoeken. Ze ging in therapie, nadat de diagnose PTSS was gesteld.

Haar traumatische jeugd speelde haar meer en meer parten. „Over de problemen van mijn ouders, die naderhand ook gingen scheiden, werd in die tijd niet openlijk gesproken”, vertelt Sandra Spriensma.

Handvaten

Na een individueel traject stapte ze over naar dagbehandeling bij Balans, GGZ Drenthe, in Assen. Ze boekte vooruitgang, kreeg handva-

‘Deze doelgroep voelt zich vaak zo onbegrepen’

ten aangereikt om beter met de klachten om te gaan en kreeg meer zelfinzicht in het eigen functioneren. Een onderdeel was een beroepskeuzeonderzoek. De uitkomst wees in de richting van de studie psychologie. In 2008 schreef ze zich in voor een deeltijdopleiding bij de Rijksuniversiteit in Groningen en na 8 jaar sloot ze deze succesvol af. „Het was me op het lijf geschreven.”

De keuze ambulante begeleiding voor mensen met een psychische stoornis was een voor de hand liggende stap. Als ervaringsdeskundige (ouder en eigen problematiek) en als zorgverlener voor mensen met een PGB, aangevuld met de theoretische kennis van de studie groeide ze hier zo langzamerhand naar toe. Spriensma miste als ouder een vraagbaak en zij besloot deze lacune aan te bieden voor anderen.

Eigen

Een eigen bedrijf paste goed bij haar persoonlijkheid. Ze bepaalt zelf graag de regeltjes en handelt vanuit haar eigen professionele inbreng. In 2016 begon ze met haar onderneming. Spriensma-Welfing heeft de handen vol aan haar werk, de insteek om in deeltijd te werken lukte niet. Ze heeft veel aanvragen en werkt met passie om de mensen te helpen. „Ik heb er veel te veel lol in.”

De ambulante hulpverlening omvat tips en trucs in de praktijk van al-

le dag. Voor haar broer deed ze de bewindvoering en via via kwamen er meer aanvragen binnen. In 2017 werd ze professioneel bewindvoerder na de wettelijk verplichte kwaliteitscontrole. Voor personen die handelingsonbevoegd zijn verricht ze de financiële belangen. Met het mentorschap neemt ze de zorgbehoefte voor haar rekening. De afnemers hebben veelal een psychiatrische achtergrond.

Autismestoornis

„Het grootste deel van mijn case load zijn mensen met een autismestoornis.” Het zijn vaak langdurende trajecten die ze bewandelt met de cliënte, om maar niet te spreken van levenslang. Hierbij komt veel regelwerk en administratieve handelingen om de hoek kijken. „Je bewaakt het overzicht en ik maak de uiteindelijke beslissingen”, zegt de bewindvrouw. Haar leven is haar werk. Sinds een jaar biedt ze onderdak aan een jonge cliënt die niet past in de crisisopvang. Spriensma zet zich in voor haar. De vertrouwensband die ze heeft opgebouwd is belangrijk. „Deze doelgroep voelt zich vaak zo onbegrepen.”

Voor Sandra Spriensma is geen dag gelijk. Het levert vaak verrassingen op wat ze tegenkomt. Voor de toekomst ziet ze wel wat er op haar pad komt. Ze hoopt nog vele jaren mensen te mogen ondersteunen op hun levensweg. Het geloof heeft haar overeind gehouden en is in het werk de drijfveer om goed te doen en er te zijn voor de medemens. De materiële verdienste is ondergeschikt. „Ik mag meelopen op het levenspad van mijn cliënten. Kern van m’n werk is er zijn.”

